

Even voorstellen

Ik ben een doodgewone man die met pensioen is, al zesentwintig jaar bijen houdt als hobby; vierentwintig jaar lid is van bijenhoudersvereniging St. Ambrosius in Veldhoven; voor wie honingwinning een bijzaak is en waarvan de opbrengst meer bedoeld is om de kosten te dekken dan om er winst op te maken. Mijn klantenkring is dus beperkt.

Het aantal volken varieert tussen vier en tien. Ze staan op twee overdekte plaatsen. Eén hal, waar wel twintig kasten in kunnen staan, met een dennenbos nabij een woonwijk aan de ene kant, en een laan met lindebomen en weilanden met bermen met wat bloemen aan de

14 **—** andere kant. De achterkant en de zijkanten zijn gesloten. Tijdens de gemeentelijke roefeldag wordt deze hal door groepen kinderen bezocht. Als de roefeldag tenminste niet in mijn vakantietijd valt maar dan neemt een collega-imker het over in zijn bijenhal. De tweede hal staat op een volkstuin en biedt plaats aan vier kasten. Dit halletje heeft alleen een overkapping. Voor veel tuinders en ook voor bezoekers op open dagen is deze plaats een centraal punt waar veel (dezelfde) vragen gesteld worden.

Reizen doe ik niet meer met mijn volken sinds er op de Cartierheide twee heel zware kasten zijn verdwenen. U hebt dus nu een idee over mijn imkerij en u begrijpt dat ik u geen lessen ga geven in 'het met succes houden van bijen'. Wel zal ik u op de hoogte houden van mijn ervaringen van het moment. En als die er niet zijn moet u het doen met wat ik uit mijn herinnering kan putten. Mogelijk hebt u er wat aan en ik wens u veel leesplezier!

Wat doe ik in januari?

In de hallen niets. Ik ga wel regelmatig kijken of alles nog op zijn plaats staat en of de vlieggaten niet dicht gesneeuwd zijn. En als ik tijd heb, (ben met pensioen weet u wel?) knutsel ik thuis aan mijn ramen die in de zomer in de zonnewassmelter van was zijn ontstaan. De ramen die door breuk of anderszins niet meer deugen gaan de kliko in. Die uitvallers vervang ik door nieuwe raampjes.

De 'goeien' worden schoongemaakt. Met de achterkant van een mes schraap ik de propolis van de latjes, haal de oude draad er uit en zet er zonodig nieuwe oogjes in.

Dan draad rijgen en velletjes kunstraat aanbrengen. Ik gebruik gewalste vellen. Er gaat er eentje meer in een pak, en je kunt er kaarsen mee rollen. Voor dat

laatste doel zijn gegoten wasplaten niet geschikt. Die breken gauw en dat kun je bij oprollen niet gebruiken. De draad moet goed gespannen zijn en dat controleer ik altijd door even met mijn nagel de draad te laten trillen. Als pizzicato op een viool. De toon moet helder klinken. Zoniet, dan trek ik de draad over de zijkant van het latje en zet hem met een klein spijkertje vast. Van mijn leermeester geleerd. Het velletje kunstraat leg ik op de draden en met een elektrisch stroompje van 1 volt laat ik elk draaddeel even warm worden. De was smelt en zakt over het draadje heen. Niet te fors warm maken anders snijdt de draad het vel in tweeën. Zo werk ik de vier draaddelen achter elkaar af. Dat is wat er te doen staat in januari. Misschien ook nog in februari.

De nieuwe en de gereviseerde oude raten zullen straks ingezet worden bij de voorjaarscontrole eind maart, begin april. Ben benieuwd of ze het overleefd hebben. Zal wel. Ik verzorg mijn meiden goed...

De vonken vliegen er van af

Niets heb ik gezegd over hoe de draden gespannen worden. De beste wijn moet je immers tot het laatste bewaren? Ga met een paar man bij elkaar zitten en vraag eens hoe je buurman zijn draden spant: horizontaal of vertikaal. En de rest van de dag hoeft je niets meer te zeggen. Dat doen zij wel. En liefst allemaal tegelijk.

Over dit punt is al heel wat gezegd en geschreven. Ieder verdedigt zijn standpunt te vuur en te zwaard. Wie er gelijk heeft? Hij die het hardste roept zeker niet, denk ik.

Al ga ik nu af in de ogen van de helft van de lezers: ik doe het horizontaal.

Waarom? Als ik het vertikaal doe trekken de boven- en onderlat naar elkaar toe en past mijn velletje kunstraat niet meer. En als ik in de loop van het jaar de aangroei van de bovenlat schraap heb ik geen last van oogjes of draad die kapot kan gaan. En omdat ik het zo van mijn leermeester geleerd heb en het nog steeds voldoet. Maar dat doet het bij de vertikaalspanners ook! Zeker weten.